

Bardwell, Keith Sheridan

D141703

Keith is op 4 mei 1924 geboren in Westmount, Quebec. Zijn ouders zijn Arthur Lyle (4 maart 1895 – 7 januari 1969) en Enid Jean Fee (28 februari 1892 – 27 mei 1981). Zij trouwden in Westmount op 17 februari 1923. Arthur is sales manager.

Zij krijgen 2 zoons: Keith Sheridan en William Donald, die in mei 1945 15 jaar oud was.

Vader werd in de 1^e Wereldoorlog onderscheiden met de Military Medal, een medaille voor uitzonderlijke moed.

Keith gaat van zijn 6^e tot zijn 19^e naar school. Hij bezoekt na de Public School 4 jaar High School, haalde het 4^e jaar niet en stopte om zijn ouders een plezier te doen. Hij doubleerde in grade 8 en grade 11. Scheikunde is zijn favoriete vak.

In 1941 is Keith assistent-analist in het laboratorium van Aluminium Co. of Canada in Shawinigan Falls. In 1942 werkt hij voor Beauharnois Light Heat & Power. Hij rijdt dan in een auto.

Keith meldt zich op 24 september 1942 aan bij de Non-Permanent Militia, het 2^e bataljon van het Royal Montreal Regiment. Op 12 april 1943 slaagt hij als chauffeur Class III. Van 11 t/m 24 juli 1943 neemt hij deel aan een zomerkamp.

Op 30 juli 1943 meldt hij zich voor actieve dienst in Montreal South, eigenlijk recht uit de schoolbanken.

Keith heeft blauwe ogen en blond haar. Hij is 1,86m lang en weegt 70 kg. Hij heeft een litteken op zijn linkerhand. Hij heeft last van varicocele (zwelling van de balzak) links. In 1931 heeft hij pleuritis gehad.

Op school deed hij aan football en baseball. Keith kan ook skiën. Hij heeft veel vrienden en vriendinnen en gaat graag naar films en dancings. Zijn hobby is scheikunde, doordat hij het druk heeft in de Nationale Reserve heeft hij hier geen tijd meer voor.

Keith wordt in Montreal South op 30 juli 1943 ingeschreven en geplaatst in #4 District Depot.

Hij wordt omschreven als een man met een goede houding t.o.v. het leger. Hij is stabiel. Keith wil graag naar een pantserafdeling, maar daar zijn teveel aanmeldingen voor. Hij wilde chauffeur worden, is ook tevreden om als chauffeur te dienen bij de infanterie. Er wordt ingeschat dat hij een goede chauffeur zal worden, mogelijk chauffeur-monteur. Advies: infanterie, chauffeur.

Op 6 augustus 1943 wordt hij overgeplaatst naar #48 basistrainingskamp in St. Johns. Op 8 september 1943 staat in een verslag dat hij een top man is in het peloton. Op 7 oktober 1943 komt hij aan in Farnham bij A12. Vanaf 4 december volgt hij een cursus Driver I/C in Woodstock. Hij wordt daar eerst van 5 december 1943 tot 6 januari 1944 opgenomen in het hospitaal. Op 22 januari slaagt hij voor Driver I/C Class III. Hij blijft in Woodstock voor een monteursopleiding. In de gegevens is niet terug te vinden dat hij daarvoor is geslaagd.

Op 14 maart 1944 keert hij terug bij A12 in Farnham. Op 24 mei 1944 wordt vermeld dat hij 8 weken gevorderdentraining achter de rug heeft. Keith voldoet aan alle eisen, is toegewijd aan het leger en geschikt voor overseas als Driver I/C.

Vanuit Farnham komt hij op 28 mei 1944 aan in het Transitkamp in Windsor, Nova Scotia. Hij stapt op 2 juni 1944 op de boot en komt op 11 juni 1944 aan in Engeland. Daar wordt hij ingedeeld bij 4 CIRU, een reserve-eenheid van de infanterie. Op 19 augustus 1944 wordt hij Driver I/C op een carrier.

Keith komt op 2 september 1944 aan in Frankrijk. Hij wordt op 26 september 1944 ingedeeld bij de Black Watch (Royal Highland Regiment) of Canada.

Op 11 oktober 1944 wordt Keith bevorderd tot A/Corporal.

13 oktober 1944 staat bekend als "Black Friday". Luitenant-kolonel Withaker noemt het in zijn boek (zie bronvermelding) "de dag van het verraad aan de "burger in uniform", de jonge vrijwilliger van de Black Watch die zich vol enthousiasme had gemeld voor het Canadese leger". De Black Watch had al zware verliezen geleden. Het 1e bataljon leed meer slachtoffers dan enig ander Canadees infanteriebataljon in Noordwest-Europa. Rampen leken het Regiment bijna te volgen bij elke strijd. Tijdens de Slag bij Verrières Ridge op 25 juli 1944, waren er 97% slachtoffers. Van de 325 mannen die de startlijn verlieten kwamen er slechts 15 kwamen terug in eigen linies. De anderen werden gedood of gewond en, een compagnie van 90 mannen telde slechts vier overlevenden.

Er vielen nog eens 40% slachtoffers 10 dagen later in operatie Totalize. Een maand voor operatie Angus verloren ze 60 man in 36 uur van 12-14 september. In oktober verwachtte het Regiment volledig bemand en bevoorraad worden, maar dat mocht niet zo zijn. Het regiment dat veel getrainde manschappen was verloren in de afgelopen maanden werd aangevuld met onervaren infanteristen en was nog onder de oorspronkelijke sterkte.

De opdracht voor de aanval werd gegeven door generaal-majoor Foulkes, commandant van het 2^e Canadese legerkorps, die de situatie van de Black Watch kende. Luitenant-kolonel Ritchie, commandant van de Black Watch of Canada en brigadecommandant Megill, commandant van de 5^e Canadese infanteriebrigade, hadden hun twijfels over het slagen van Angus, maar het bevel was gegeven.

De aanval werd een groot drama. De inlichtingen waren niet goed, de Duitsers in het gebied waren goed georganiseerd, waren offensief ingesteld, goed ingegraven en behoorden tot elite-troepen. De Black Watch was slecht voorbereid. De aanval was overdag, in een gebied waarin het loof van de bieten de enigste dekking bood. Steun van tanks e.d. was niet mogelijk vanwege de drassige grond.

In de ochtenduren vielen de B- en C-compagnies de Duitsers aan. Het vertrekpunt was de Grindweg in Woensdrecht, het doel was de spoordijk op de Kreekrakdam. De aanval startte om 6.15u. Binnen korte tijd kwam de aanval door zware verliezen tot stilstand. De mannen vielen als kegels op een bowlingbaan. Een rookgordijn kon de situatie niet verbeteren. Een aantal mannen van de C-compagnie wist de spoordijk te bereiken, zij werden gevangen genomen.

Van de C-compagnie keerden 25 mannen terug, van de B-compagnie 41. Normaal bestaat een compagnie uit 130 man.

De compagnies verloren veel leidinggevend.

Om 17.00 werd de aanval hervat door de A-compagnie, vanaf de flank ondersteund door de D-compagnie en het restant van de B-compagnie. In een uur tijd verloor de A-compagnie bijna 70 man, 9 mannen keerden ongedeerd terug. Ook de D-compagnie verloor enkele tientallen militairen. De Black Watch had geen compagniescommandanten meer. De verliezen van de Black Watch zijn de hoogste verliezen op 1 dag van de strijd van de Canadezen in Nederland. De Black Watch of Canada telde 145 verliezen, 56 man gedood, 62 man gewond en 27 man krijgsgevangen.

Keith hoorde op die dag bij de A-compagnie. Hij sneuvelde op 13 oktober 1944, killed in action, 20 jaar oud.

Keith is tijdelijk begraven in Ossendrecht op de tijdelijke begraafplaats aan de huidige Burgemeester Voetenweg, ter hoogte van het oorlogsmonument van Ossendrecht. Er volgt een herbegravenis op 16 mei 1945. Keith is begraven op het Canadese kerkhof te Bergen op Zoom, plot 2, rij G, graf 2.

Keith is onderscheiden met de 1939-1945 Star, de French-German Star, de Defence Medal en de Canadian Volunteer Service Medal met clasp.

Bronvermelding:

[https://www.ancestry.ca/imageviewer/collections/9145/images/42127_83024005550_0127-00177?](https://www.ancestry.ca/imageviewer/collections/9145/images/42127_83024005550_0127-00177?treeid=&personid=&rc=&usePUB=true&_phsrc=WCt1&_phstart=successSource&pId=46360&backurl=https%3A%2F%2Fwww.ancestry.ca%2Fsearch%2Fcategories%2F39%2F%3Fname%3DKeith%2BSheridan_Bardwell%26death%3D1944-10-13%26location%3D3243%26priority%3Dcanada)

[treeid=&personid=&rc=&usePUB=true&_phsrc=WCt1&_phstart=successSource&pId=46360&backurl=https%3A%2F%2Fwww.ancestry.ca%2Fsearch%2Fcategories%2F39%2F%3Fname%3DKeith%2BSheridan_Bardwell%26death%3D1944-10-13%26location%3D3243%26priority%3Dcanada](https://www.ancestry.ca/imageviewer/collections/9145/images/42127_83024005550_0127-00177?treeid=&personid=&rc=&usePUB=true&_phsrc=WCt1&_phstart=successSource&pId=46360&backurl=https%3A%2F%2Fwww.ancestry.ca%2Fsearch%2Fcategories%2F39%2F%3Fname%3DKeith%2BSheridan_Bardwell%26death%3D1944-10-13%26location%3D3243%26priority%3Dcanada)

<https://www.veterans.gc.ca/eng/remembrance/memorials/canadian-virtual-war-memorial/detail/2641441>

<https://nl.findagrave.com/memorial/12724002/keith-sheridan-bardwell>

<https://www.cwgc.org/find-records/find-war-dead/casualty-details/2641441/bardwell,-keith-sheridan/>

<https://www.newspapers.com/clip/26443280/bardwell-keith-s-casualty/>

https://www.google.com/search?q=Keith+Sheridan+Bardwell&tbm=isch&source=iu&ictx=1&fir=qpIt-drtJCN4pM%252Cje1V2pNxA15JGM%252C_&vet=1&usg=AI4_-kQZ1VQvKgNMv2-hTAE2XqynjFGM4w&sa=X&ved=2ahUKEwi6w_GeoubqAhWG_qQKHTR2DLAQ9QEwBXoECAoQCQ&biw=1366&bih=657#imgsrc=qpIt-drtJCN4pM

https://web.archive.org/web/20010709165059/http://www3.ns.sympatico.ca/laird.niven/public_html/oct_44.htm#burial

<https://web.archive.org/web/20060518180502/http://www.legionmagazine.com/features/canadianmilitaryhistory/01-09.asp>

https://web.archive.org/web/20010712105529/http://www3.ns.sympatico.ca/laird.niven/public_html/Ossendrecht.htm

<https://blackwatchwardiary.blog/casualty-database/>

<https://blackwatchwardiary.files.wordpress.com/2016/05/oct-1944-diary.pdf>

Slag om Woensdrecht: bevrijding van de Zuidwesthoek red: J. van Doorn, J.S. Bos. ISBN 90-802126-2-8

De strijd om de Schelde W. Denis Whitaker&Shelagh Whitaker ISBN 90 6045 390 5

Zuehlke, M - Terrible Victory ISBN 978-1-77162-030-7